

Den digitale teknik åbner mulighed for en lang række nye tv-tjenester, herunder betalings-tv, der forventes at blive en meget udbredt afregningsform for den del af tvudbudet, der ikke er licens- eller reklamefinansieret.

Mellem tv-station og seer er der ved betalings-tv ofte indskudt et mellemlid, der i denne lov benævnes betalings-tv-operatøren.

Betalings-tv-operatøren udbyder tv-programmer fra én eller flere tv-stationer til aftagerne, der kan være kabel-tv-anlæg, fællesantenneanlæg og de enkelte husstande. Operatøren opkræver betaling fra aftagerne og afregner for programmerne med tv-stationerne. Endvidere foretager operatøren den tekniske styring (åbning og lukning) af de til tjenesten knyttede dekodere ved hjælp af et såkaldt adgangsstyringssystem. Der er nærmere redegjort for disse forhold i bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Dette giver betalings-tv-operatøren kontrol med, hvem der modtager hvilke programmer, og dermed et godt udgangspunkt for markedsføring af nye programtilbud. Men det giver også en potentiel mulighed for at styre, hvilke tv-stationer, der kan få deres programmer ud til seerne.

Under forhandlingerne om direktivet har bl.a. tv-stationerne af denne grund udtrykt bekymring for, at operatører af betalings-tv-systemer vil kunne styre medieudbudet i kraft af deres rolle som mellemlid til seerne.

Med henblik på at sikre tv-stationerne rimelige markedsvilkår i relation til betalings-tv-operatørerne, fastsætter direktivet derfor en række krav til operatørerne med dette formål for øje.

Hvis der ikke foretages en regulering af området, vil operatører af adgangsstyringssystemer endvidere kunne sende dekodere på markedet, der kun giver mulighed for at modtage programmer fra denne ene udbyder.

For at imødegå dette fastsætter direktivet regler, der søger at tilgodese seernes muligheder for at kunne modtage programmer fra konkurrerende udbydere, jf. bemærkningerne til § 1 nr. 5.

Formålet med direktivet om sendestandarder og dermed lovforslaget kan sammenfattes i følgende hovedpunkter:

- at fastlægge standarder for tv-transmission og fremme overgangen til bredskærmsformat,
- at lette tilslutning af tilbehør til tv-apparater som f.eks. dekodere gennem fastlæggelse af en standardiseret grænseflade mellem tv-apparatet og dekoderen,
- at skabe et ensartet EU-lovgrundlag for operatører af digitale betalings-tv-tjenester.

B. Direktivet om tv-sendestandarder

1. Tv-sendestandarder

Ved tv-sendestandarder forstås de tekniske specifikationer, der fastlægger udformningen af det elektriske signal, der bærer informationen om tv-billedet og -lyden.

PAL-standardens er betegnelsen for den i dag mest udbredte tv-sendestandard i Vesteuropa. PAL-standardens benyttes her i landet til jordbaseret tv (eksempelvis DR-TV og TV2). Tv-billeder efter PAL-standardens er opbygget af 625 linier, og billedformatet er 4:3. I nogle europæiske lande benyttes SECAM-standardens, ligeledes med billedformatet 4:3.

Direktivet fastlægger standarder for både analog (ikke fuldt ud digital) og digital tv-transmission.

Analog transmission

Den teknologi der anvendes i dag benævnes analog transmission. Som eksempel herpå kan nævnes PAL-standardens, der benyttes i Danmark.

Der fastlægges standarder for ikke fuldt ud digital bredskærms-tv-transmission med normal opløsning, hvor billedet er opbygget af 625 linier, samt tilsvarende standarder for tv-transmission med høj opløsning, hvor billedet er opbygget af 1250 linier. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget enkelte bestemmelser.

Digital transmission

Ved digital tv-transmission sendes billed- og lydinformationen som datasignaler.

For digital tv-transmission fastlægger tv-direktivet, at der skal anvendes en standard udarbejdet af en anerkendt europæisk standardiseringsorganisation. Bestemmelsen gælder uanset billedformat.

På nuværende tidspunkt foreligger sådanne standarder udarbejdet af ETSI (European Telecommunications Standardizations Institute) for så vidt angår digital kabel- og satellit tv-transmission. En ETSI standard for digital jordbaseret tv-transmission forventes at foreligge i løbet af 1996.

2. Krav til tv-apparater

Med hensyn til den tekniske indretning af tv-apparater fastlægger direktivet krav til tv-apparater med henblik på tilslutning af digitale dekodere samt krav til tv-apparater med en indbygget digital dekode, jf. bemærkningerne til § 1. nr. 3.

Hvis seerne ønsker at se tv-programmer, der sendes digitalt, skal der anskaffes nyt modtageudstyr. Det kan enten være i form af et digitalt tv-apparat eller en såkaldt settop-boks, der omformer det digitale signal, så det kan modtages på et eksisterende